

Møte torsdag den 30. november 2006 kl. 15.05

President: R u n e J . S k j æ l a a e n

D a g s o r d e n (nr. 7):

1. Innstilling fra kommunal- og forvaltningskomiteen om lov om endring i lov 6. juni 2003 nr. 39 om burettslag (burettslagslova) (Innst. O. nr. 20 (2006-2007), jf. Ot.prp. nr. 82 (2005-2006))
2. Innstilling fra kommunal- og forvaltningskomiteen om lov om endringer i lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (interkommunalt samarbeid) (Innst. O. nr. 21 (2006-2007), jf. Ot.prp. nr. 95 (2005-2006))
3. Innstilling fra kommunal- og forvaltningskomiteen om lov om endringer i lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner m.m. (statleg tilsyn med kommunesektoren) (Innst. O. nr. 19 (2006-2007), jf. Ot.prp. nr. 97 (2005-2006))
4. Innstilling fra kommunal- og forvaltningskomiteen om lov om endringer i lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apoteketaten mv. (Innst. O. nr. 22 (2006-2007), jf. Ot.prp. nr. 94 (2005-2006))
5. Referat

Valg av settepresident

Presidenten: Presidenten vil foreslå at det velges en settepresident for Odelstingets møte i dag – og anser det som vedtatt.

Presidenten vil foreslå Åsa Elvik. – Andre forslag foreligger ikke, og Åsa Elvik anses enstemmig valgt som settepresident for Odelstingets møte i dag.

St a t s r å d Å s l a u g H a g a overbrakte 4 kgl. proposisjoner (se under Referat).

Presidenten: Representanten Carl I. Hagen vil framsette et representantforslag.

Carl I. Hagen (FrP) [15:07:05]: På vegne av representantene Berit Brørby, Ågot Valle og meg selv vil jeg fremme forslag om lov om endringer i lov 5. februar 1932 nr. 1 om straff for handlinger som påtales ved riksstret, og lov 5. februar 1932 nr. 2 om rettergangsmåten i riksstrettsaker.

Presidenten: Representanten Per-Willy Amundsen vil framsette et representantforslag.

Per-Willy Amundsen (FrP) [15:07:48]: På vegne av representantene Siv Jensen, Jan Arild Ellingsen og meg selv vil jeg framsette forslag om endring av utlendingsloven, slik at utlendinger med utvisningsvedtak på bak-

grunn av hensyn til rikets sikkerhet kan holdes i lukket forvaring frem til utvisning kan effektueres.

Presidenten: Lovforslagene vil bli behandlet på reglementsmessig måte.

S a k n r . 1

Innstilling fra kommunal- og forvaltningskomiteen om lov om endring i lov 6. juni 2003 nr. 39 om burettslag (burettslagslova) (Innst. O. nr. 20 (2006-2007), jf. Ot.prp. nr. 82 (2005-2006))

Saera Khan (A) [15:08:55] (ordfører for saken): Komiteen legger fram en enstemmig innstilling med hensyn til Regjeringens forslag om endring i burettslagsloven. Burettslagsloven fastslår at burettslagets penger skal plasseres i norsk bank eller i en annen finansinstitusjon som har rett til å tilby slik tjeneste i Norge, «og som har tilsvarende sikringsordning som norsk bank». Dette har i praksis betydning at utenlandske finansinstitusjoner med filial i Norge er ekskludert fra å motta innskudd fra burettslag, med mindre den utenlandske filialen stiller samme sikkerhet som norske banker.

For norske banker er sikringskravet 2 mill. kr, og for utenlandsk bank med hovedsete i EØS-området er minstekravet til innskuddsgaranti 20 000 euro.

Komiteen er enig med Regjeringen i at det ikke er nødvendig å stille strengere sikringskrav til finansinstitusjoner ved mottak av innskudd fra burettslag enn ved mottak av innskudd fra boligsameier. En enstemmig komite mener derfor at det er hensiktsmessig å fjerne kravet om at utenlandske finansinstitusjoner bare kan motta innskudd fra burettslag dersom den utenlandske finansinstitusjonen har like gode sikringsordninger som norske banker.

Komiteen mener at burettslagene selv er i stand til å vurdere eventuelt økt risiko som følge av adgangen til å bruke finansinstitusjoner med noe svakere sikringskrav.

Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre har fremmet et forslag om «avgiftsmessig likebehandling av forvaltningstjenester som boligbyggelagene yter til tilknyttede burettslag og til frittstående burettslag og sameier». Unntak fra merverdiavgift for slike tjenester for boligsamvirket ble gitt i forbindelse med behandlingen av Ot.prp. nr. 2 for 2000–2001. I vurderingen som den gang ble gjort, ble det lagt vekt på at eventuell avgiftsplikt på omsetning av forvaltningstjenester som boligbyggelagene yter til tilknyttede burettslag, ville kunne få uheldige konsekvenser for forvaltningsstrukturen i boligsamvirket, noe som ikke er ønskelig. Flertallet i komiteen går derfor imot forslaget fra Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre.

Ib Thomsen (FrP) [15:11:29]: Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre fremmet i forrige periode forslag om at Regjeringen skulle «utrede og fremme forslag til full avgiftsmessig likebehandling av forvaltningstjenester som boligbyggelagene yter til tilknyttede burettslag og mellom frittstående burettslag og sameier». Dette forslaget ble vedtatt 16. juni 2005 med 58 mot 40 stemmer.

Jeg viser til at Finansdepartementet uttalte at endringsforslag på bakgrunn av forslaget skulle sendes på høring innen utgangen av 2005, og at det skulle fremmes et lovforslag så snart som mulig etter avsluttet høring.

Siden den gang har det ikke skjedd noe i denne saken.

Fremskrittspartiet finner det uheldig at eiere av to like boliger skal forskjellsbehandles ved at noen må betale 25 pst. mer enn andre for samme tjeneste, og at et boligbyggelags forvaltningstjenester til tilknyttede borettslag ifølge merverdiavgiftsloven er fritatt for merverdiavgift for forretningsførsel, mens eiere av frittstående borettslag og sameier må betale 25 pst. merverdiavgift for samme tjeneste.

Fremskrittspartiet vil peke på at dette i praksis undergraver borettslagslovens intensjoner om at borettslag etter ti år fritt skal kunne velge forretningsfører. Fremskrittspartiet går derfor primært inn for fritak også for frittstående borettslag og eierseksjonssameier. Subsidiært må diskrimineringen opphøre ved at også boligbyggelagens tjenester avgiftslegges på samme linje.

Så vil jeg på vegne av Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre fremme det forslaget som står i innstillingen.

Presidenten: Representanten Ib Thomsen har tatt opp det forslaget han refererte til.

Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 1.

(Votering, se side 138)

S a k n r . 2

Innstilling fra kommunal- og forvaltningskomiteen om lov om endringer i lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (interkommunalt samarbeid) (Innst. O. nr. 21 (2006-2007), jf. Ot.prp. nr. 95 (2005-2006))

Tore Hagebakken (A) [15:14:22] (ordfører for saken): Det interkommunale samarbeidet er omfattende og mangfoldig, og alt tyder på at det vil øke i omfang. Jeg vil legge til at det ut fra flere hensyn også er ønskelig.

Lovendringene som vi vedtar i dag om interkommunalt samarbeid, gjør at det blir mer forsvarlig og samtidig enklere for kommunene – og også for fylkeskommunene, for å understreke det – å samarbeide på nye og lovpålagte områder. Jeg vil hevde at lovforslaget også kan bidra til å styrke rettssikkerheten knyttet til tjenestetilbud og offentlig myndighetsutøvelse.

Lovforslaget er viktig for at kommunene gjennom samarbeid kan sikre mest mulig kompetente fagmiljøer, for at vi skal få mest mulig ut av pengene, og, ikke minst, for å ivareta god politisk og administrativ styring med oppgavene som løses i fellesskap mellom kommuner.

Undersøkelser viser klart at interkommunalt samarbeid gir langt bedre resultater enn om kommunene dette gjelder, skulle løse oppgavene hver for seg. Interkommunalt samarbeid kan riktignok by på utfordringer når det gjelder å sikre tilstrekkelig politisk medvirkning fra kommunestyrene og andre politiske organer i de enkelte kommuner. Men dette handler også mye om hvordan samar-

beidet i så måte organiseres, og ikke minst om bevisstheten rundt betydningen av god politisk forankring i hver kommune.

Et stort flertall i komiteen, alle unntatt Fremskrittspartiet, mener at de mange fordelene ved interkommunalt samarbeid langt overgår eventuelle svake sider.

Lovforslaget innebærer at kommuner kan inngå et vertskommunesamarbeid ved at en eller flere kommuner kan gjøre avtale med en annen kommune om å overta det daglige arbeidet på et ansvarsområde. To typer vertskommuneordninger blir gjort gjeldende, én med folkevalgt organ og én uten. Uten nemnd er ordningen begrenset til saker uten prinsipiell betydning.

Gjennom den såkalte «generalføresegna» i lovforslaget åpnes det for at all myndighetsutøvelse kan delegeres til en vertskommune, med mindre kommuneloven eller andre lover forbyr det. Det gir langt større muligheter til å etablere gode samarbeidsordninger enn hva tilfellet er med dagens lovverk.

Det er gjennomgående positiv tilslutning til lovforslaget fra høringsinstansene og også i stor grad enighet om forslaget i komiteen. Men Venstre fremmer et mindretallsforslag med utgangspunkt i ønsket om å få lovfestet samkommunemodellen. Det er komiteens øvrige medlemmer uenig i. Flertallet mener at det er nødvendig med mer erfaring med samkommunemodellen, og går mot at det lovfestes nå. Men vi er positive til forlengelse av nåværende forsøk, og at noen flere kommuner får anledning til å prøve ut denne samarbeidsformen.

Interkommunalt samarbeid handler om godt samarbeid over kommunegrensene. Med denne innstillingen viser vi at det er mulig å enes om mye også over partigrensene.

Björg-Irene Østrem (V) [15:18:32]: Venstre har stor tillit til lokale folkevalgte. Derfor har vi ikke noe imot å gi lokale folkevalgte lovregulerte alternativer til samarbeidsmodellen å velge mellom.

For noen kommuner passer det å delegere en oppgave til en vertskommune uten at det trenger å følge folkevalgt tilsyn med. I andre tilfeller kan det være et lokaldemokratiske ønske om å opprettholde en liten kommune, men å samarbeide med nabokommuner om et visst antall oppgaver. Da kan det være behov for både tilsyn og prioritering fra folkevalgte. Å organisere dette som en samkommune kan da være en aktuell modell.

Venstre erkjenner de prinsipielle utfordringene knyttet til å lovregulere samkommunemodellen. Spesielt fylkesmennene har i sine høringer pekt på at det ikke skal være opp til kommunene å opprette et nytt forvaltningsnivå. I praksis ser vi imidlertid at det opprettes et stadig økende interkommunalt samarbeid, og de fleste kommuner er i dag med i en form for regionråd, mange med sekretariat og administrativt ansatte.

Venstre aksepterer at et politisk flertall kan ønske å avgrense den politiske deltakelse og innflytelse over et interkommunalt samarbeid, men ønsker å lovregulere flere muligheter for interkommunalt samarbeid, som åpner for en større og bredere politisk deltakelse.

Valget av modell har vi overhodet ingen problemer med å overlate til de lokale folkevalgte, til tross for at det store flertall av lokalpolitikere ikke tilhører Venstre.

Med den forestående forvaltningsreformen vil jeg anta at etterspørselen etter en samkommunemodell vil øke. Et mellomnivå som blir redusert i antall og utvidet i geografi, vil snarere styrke behovet for samarbeid mellom kommuner enn å svekke det. I lys av dette er det ingen grunn til å vente med å lovregulere samkommunemodellen.

Venstre fremmer med dette forslaget i innstillingen.

Presidenten: Representanten Bjørg-Irene Østrem har tatt opp det forslaget hun refererte til.

Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 2.

(Votering, se side 139)

S a k n r . 3

Innstilling fra kommunal- og forvaltningskomiteen om lov om endringer i lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner m.m. (statleg tilsyn med kommunesektoren) (Innst. O. nr. 19 (2006-2007), jf. Ot.prp. nr. 97 (2005-2006))

Bent Høie (H) [15:21:37] (ordfører for saken): Dette er en sak som det er tverrpolitisk enighet om, og som innebærer en bedre samordning og koordinering av det statlige tilsynet med kommunesektoren. Det innebærer at en samler et felles lovverk for måten tilsynet skal foregå på, i kommuneloven.

Det er helt klart, både ut fra loven og ut fra holdningene som framkommer i komitemerknadene, at komiteen er veldig opptatt av å styrke det kommunale selvstyret og begrense tilsynet til de områdene der det strengt tatt er nødvendig, på den både kostnadsmessig og effektivt mest fornuftige måten å håndtere oppfølging av kommunenes ansvarsområde på. På samme måte som utvalget som arbeider med dette, og Regjeringen, er komiteen opptatt av at det blir en ny gjennomgang av omfanget av det statlige tilsynet, og at en på en eller annen måte kommer tilbake til Stortinget med gjennomgangen.

Det er noen avvik i innstillingen. Venstre har en særmerknad knyttet til ønsket om å etablere en samfylkemodel. Fremskrittspartiet har en merknad knyttet til en forvaltningsdomstol. Høyre, Fremskrittspartiet og Venstre har en merknad knyttet til overprøving, og ønsker å begrense fylkeskommunens og fylkesmannsembetets overprøving av kommunale vedtak. Men innstillingen er enstemmig, og vi ser fram til å få framlagt en egen sak om gjennomgangen av det statlige tilsynet for å kunne begrense dette og la det bli mer effektivt og mer målbart enn i dag.

Ib Thomsen (FrP) [15:23:52]: Jeg vil vise til at Fremskrittspartiet gjentatte ganger har fremmet forslag om å etablere forvaltningsdomstoler i Norge, bl.a. i 2004 og 2006. Behovet for slike domstoler bekreftes ved at domstolene i Norge sjelden behandler forvaltningssaker.

Fremskrittspartiet ønsker å skille skjønn og legalitetskontroll, og mener dagens fylkesmannsembete har en uheldig sammenblanding av disse rollene. Jeg mener også at muligheten for domstolskontroll i dag nærmest er fraværende, og det er ikke egnet til å øke respekten for de rettslige rammer for forvaltningen. Jeg vil også påpeke at konsekvensen er at rettssikkerheten har dårligere kår i forvaltningens dagligliv enn nødvendig, og at dagens form for domstolskontroll med forvaltningen er klart utilstrekkelig.

Fremskrittspartiet mener det bør innføres forvaltningsdomstoler som erstatning for klagesaksbehandlingen i fylkesmannsmbetet, og viser til at mange klagesaker på andre forvaltningsområder i dag behandles av domstolslignende forvaltningsorganer med spesialisert kompetanse. Disse spesialiserte organene har man gjerne valgt å kalle nemnder. I praksis er det langt på vei der den faktiske rettspleien foregår på disse områdene, ikke i de alminnelige domstolene.

Fremskrittspartiet viser til at prosessen ved norske domstoler tradisjonelt er sterkt preget av muntlighet, og dermed er man også sterkt avhengig av å bruke advokater, noe som innebærer høye kostnader og lav effektivitet.

Det er heller ikke gitt at saker mellom forvaltningsnivåer og private skal behandles etter sivilprosessens regler om at den tapende part skal dekke alle saksomkostninger, som i saker om nabokrangler f.eks.

Jeg ser for meg at norske forvaltningsdomstoler i langt større grad vil benytte skriftlighet, slik det gjøres i andre land som har forvaltningsdomstoler.

Det som er viktig, er at en domstol som hovedregel skal holde seg til legalitetskontroll og ikke overprøve politisk skjønn foretatt av politisk ansvarlige organer som regjering, storting eller kommunestyre. Fremskrittspartiet mener derfor den eneste farbare vei er at domstolene som overprøver myndighetene, holder seg til det juridiske og ikke overprøver det politiske skjønnet.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 3. (Votering, se side 141)

S a k n r . 4

Innstilling fra kommunal- og forvaltningskomiteen om lov om endringer i lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apoteketaten mv. (Innst. O. nr. 22 (2006-2007), jf. Ot.prp. nr. 94 (2005-2006))

Inger Løite (A) [15:27:22] (ordfører for saken): Pensjonsordningen for apoteketaten er en fondsbasert tjenestepensjonsordning som blir administrert av Statens Pensjonskasse. Pensjonsordningen ledes av et styre der tariffpartene i apoteksektoren er representert.

Apoteksektoren har de senere årene gjennomgått store endringer. I apotekloven ble det åpnet for større konkurranse mellom apotekene. Den nye apotekloven, som trådte i kraft 1. mars 2001, åpnet for at også andre enn apotekere kan eie og drive apotek. Som følge av endringene i apoteksektoren er det behov for å gjøre tilpasninger i lov om pensjonsordning for apoteketaten og lov om avtalefes-

tet pensjon for arbeidstakere med rett til medlemskap i Pensjonsordning for apoteketaten.

Det blir foreslått at lovteksten tilpasses endringer som har skjedd for apotekere som følge av ny eierstruktur i apoteksektoren, og endringer som følge av at arbeidstakerne er organisert under ulike tariffområder. Komiteen har også, i samarbeid med departementet, gjort visse språklige endringer i lovteksten utover departementets forslag i proposisjonen.

Det gjøres gjennom behandlingen nå endring i regler om fastsettelse av premie. Pensjonspremien er i dag lik for alle og fastsettes av Kongen. Det foreslås at departementet kan fastsette forskjellig premie for ulike virksomheter. De aktuelle tariffområdene har ulike lønnsnivå, og noen virksomheter har mindre bruk for f.eks. uførepensjon enn andre. Det er naturlig at dette påvirker pensjonspremien til pensjonsordningen. Premien skal ikke være ulik på grunn av alder eller kjønn.

Gjennom loven gjøres det klart at betalt pensjonspremie er et vilkår for at tjenestetiden til en ansatt skal kunne regnes som pensjongivende tjenestetid. Felles regulering av pensjonene knyttes ikke kun til lønn, men også, som alternativ, til den prosentvise endringen i grunnbeløpet i folketrygden. Høyeste pensjonsgrunnlag settes til ti ganger grunnbeløpet i folketrygden. I dag er høyeste pensjonsgrunnlag 120 pst. av høyeste faste tariffbestemte lønn for provisorer.

Aldersgrense for pensjon heves fra 68 år til 70 år. Apotekere og provisorer er i dag de eneste som har 70 års aldersgrense, mens andre medlemmer i ordningen har 68 års aldersgrense.

Det foreslås til slutt å oppheve regelen om å sette ned pensjonen i forhold til pensjon fra en privat kollektiv pensjonsordning. Regelen er ikke i bruk i dag.

Forslagene i proposisjonen er i stor grad basert på tilråding fra styret for ordningen.

Komiteens medlemmer fra Fremskrittspartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti støtter arbeidsgiversiden i at loven bør oppheves. De skal selv få argumentere for sitt syn. Jeg vil fra flertallets side vise til at i proposisjonen står det at departementet ønsker å vurdere om apotekene på fritt grunnlag skal kunne velge pensjonsordning, og at spørsmålet tas opp som en del av pensjonsreformen.

Det er forhold som taler for en oppheving av loven. Det at apotekene i stor grad er private virksomheter, er et sentralt moment i den sammenheng. Det er også klart at det finnes alternative regelverk som kan benyttes dersom loven oppheves. Grunnen til at vi ikke går inn for å oppheve loven nå, er at det må vurderes hvorvidt arbeidskontraktene og tariffavtalene setter begrensninger for en opphevelse av pensjonsordningen. Forholdet til Grunnlovens bestemmelse om tilbakevirkende kraft må også vurderes i den sammenheng.

De ansatte er i dag pliktige medlemmer av pensjonsordningen, noe som betyr at pensjonskostnadene ikke er et konkurranseelement mellom de ulike arbeidsgiverne. Dersom ordningen oppheves, er det imidlertid mye som taler for at apotekkjedene vil velge billigere pensjonsordninger som et ledd i å redusere arbeidskraftkostnadene, noe som vil gå ut over arbeidstakerne. Flertallet i komiteen mener at dette er en lite ønskelig utvikling.

Bent Høie (H) [15:32:19]: Jeg vil innledningsvis takke saksordføreren for en god jobb. Saksordføreren har, på samme måte som statsråden, hatt en fleksibel holdning slik at vi har kunnet foreta en del opprettinger i siste runde i denne saken.

Jeg vil vise til, som saksordføreren var inne på, at Fremskrittspartiet, Høyre og Kristelig Folkeparti primært har ment at loven burde blitt opphevet. En burde ha kommet til Stortinget med en god overgangsordning for dem som allerede har opptjent personlige ordninger, men så latt apoteksektoren, som andre sektorer, være en del av opplegget i forbindelse med pensjonsreformen. Siden det er et arbeid som ville ha krevd betydelig med forberedelse, fremmer vi heller ikke forslag om dette, men bare markerer det i innstillingen.

Så vil jeg vise til endringene i § 4 og legge til grunn at forslaget om aksept fra styrets side innebærer aksept fra et styreflertall – og ikke en vetorett. I en slik modell vil styrets leder kunne komme i en avgjørende posisjon, med sin dobbeltstemme, og vi legger derfor til grunn at det etableres en god ordning der styreleder oppnevnes av arbeidsgiverne i fellesskap.

Det er også slik at arbeidsgiverforeningene i utgangspunktet ønsket at ordningen med at maksimal pensjonsgrunnlag endres til 10 G, ikke ble igangsatt før pensjonsordningsstyret mente det var økonomisk grunnlag for det. Men i proposisjonen står det at iverksettelsestidspunktet for endringen vil bli fastsatt etter konsultasjoner med styret, slik at hensynet til de virkninger endringen har på økonomien, vil bli ivaretatt. Vi legger da til grunn at Regjeringen på den måten har kommet arbeidsgiverforeningen i møte på en god måte, og vi slutter oss til det.

Presidenten: Flere har ikke bedt om ordet til sak nr. 4. (Votering, se side 142)

Etter at det var ringt til votering, uttalte

presidenten: Odelstinget skal votere i sakene nr. 1–4.

Votering i sak nr. 1

Presidenten: Under debatten er det blitt framsatt et forslag fra Ib Thomsen på vegne av Fremskrittspartiet, Høyre og Venstre. Forslaget lyder:

«Stortinget ber Regjeringen utrede og fremme forslag til full avgiftsmessig likebehandling av forvaltningstjenester som boligbyggelagene yter til tilknyttede borettslag og til frittstående borettslag og sameier.»

Dette forslaget blir i tråd med forretningsordenens § 30 fjerde ledd å sende Stortinget.

Komiteen hadde innstilt til Odelstinget å gjøre slikt vedtak til

L o v

om endring i lov 6. juni 2003 nr. 39 om burettslag (burettslagslova)

I

I lov 6. juni 2003 nr. 39 om burettslag (burettslagslova) skal § 8-13 annet ledd første punktum lyde:

Pengar skal plasserast *som innskott* i norsk bank eller i annan finansinstitusjon som har rett til å tilby slik teneste i *Noreg*.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Presidenten: Det voteres over lovens overskrift og loven i sin helhet.

V o t e r i n g :

Lovens overskrift og loven i sin helhet ble enstemmig bifalt.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

Votering i sak nr. 2

Presidenten: Under debatten er det satt fram et forslag fra Bjørg-Irene Østrem på vegne av Venstre. Forslaget lyder:

«Stortinget ber Regjeringen legge frem forslag til endring i kommuneloven som gjør at kommunestyret får et større utvalg av samarbeidsmodeller for interkommunalt samarbeid å velge mellom.»

Dette forslaget blir i tråd med forretningsordenens § 30 fjerde ledd å sende Stortinget.

Komiteen hadde innstilt til Odelstinget å gjøre slikt vedtak til

l o v

om endringar i lov 25. september 1992
nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner
(interkommunalt samarbeid)

I

I lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven) kapittel 5 skal ny §§ 28 a til 28 k lyde:

§ 28 a. *Overføring av myndighet til vertskommune*

1. En kommune kan overlate utførelsen av lovpålagte oppgaver, herunder delegerer myndighet til å treffe vedtak som omtalt i forvaltningsloven § 2 første ledd bokstav a (offentlig myndighetsutøvelse) til en vertskommune etter §§ 28 b og 28 c hvis den aktuelle lov ikke er til hinder for det.
2. Bestemmelsen i nr. 1 gjelder tilsvarende for fylkeskommuner.

§ 28 b. *Administrativt vertskommunesamarbeid*

1. En kommune (samarbeidskommune) kan avtale med en annen kommune (vertskommune) at vertskommunen skal utføre oppgaver og treffe avgjørelser etter delegert myndighet fra samarbeidskommunen i enkeltsaker eller typer av saker som ikke er av prinsipiell betydning.
2. Bestemmelsen i nr. 1 gjelder tilsvarende for vertskommunesamarbeid mellom fylkeskommuner.
3. Delegasjon av myndighet som nevnt i nr. 1 skjer ved at kommunestyret eller fylkestinget selv gir instruks til egen administrasjonssjef om delegasjon til administrasjonssjefen i vertskommunen.
4. Folkevalgte organer i vertskommunen har ikke instruksjons- eller omgjøringsmyndighet der delegasjon er skjedd i samsvar med nr. 3.
5. En samarbeidskommune kan gi vertskommunen instruks om utøvelsen av den delegerte myndighet i saker som alene gjelder samarbeidskommunen eller berørte innbyggere.
6. For vedtak vertskommunen treffer etter delegasjon fra en samarbeidskommune, har samarbeidskommunen samme omgjøringsmyndighet som etter forvaltningsloven § 35 første ledd.

§ 28 c. *Vertskommunesamarbeid med felles folkevalgt nemnd*

1. Kommuner som deltar i et vertskommunesamarbeid, kan avtale å opprette én felles folkevalgt nemnd i vertskommunen.
2. Bestemmelsen i nr. 1 gjelder tilsvarende for vertskommunesamarbeid mellom fylkeskommuner.
3. Deltakerkommunene kan delegerer til nemnda myndighet til å treffe vedtak også i saker av prinsipiell betydning. Dette skal skje ved at kommunestyrene eller fylkestingene selv delegerer samme kompetanse til nemnda. Nemnda kan delegerer til vertskommunens administrasjon myndighet til å treffe vedtak i enkeltsaker eller typer av saker som ikke er av prinsipiell betydning.
4. Hver av deltakerne skal være representert med to eller flere representanter i nemnda. Nemnda velger selv blant sine medlemmer leder og nestleder. Det kan avtales at ledervervet skal gå på omgang mellom deltakerne. Nærmere regulering av dette skal fremgå av avtalen.
5. For øvrig gjelder bestemmelsene for faste utvalg så langt de passer.
6. Folkevalgte organer i vertskommunen har ikke instruksjons- eller omgjøringsmyndighet der delegasjon er skjedd i samsvar med nr. 3.
7. En samarbeidskommune kan gi vertskommunen instruks om utøvelsen av den delegerte myndighet i saker som alene gjelder samarbeidskommunen eller berørte innbyggere.
8. For vedtak vertskommunen treffer etter delegasjon fra en samarbeidskommune, har samarbeidskommunen samme omgjøringsmyndighet som etter forvaltningsloven § 35 første ledd.

9. Der det i lov er satt en grense for antallet medlemmer i et folkevalgt organ, og representasjonskravet i nr. 4 fører til at den felles nemnda får flere medlemmer enn det loven tillater, skal antallet medlemmer reduseres på følgende måte: Det antall medlemmer av nemnda som overstiger det tillatte maksimum, skal ved loddretkning skytes ut av nemnda. Dersom denne fremgangsmåten fører til at en deltakerkommune ikke blir representert i nemnda ved behandling av saker fra vedkommende kommune, skal det skytes ut ytterligere ett medlem som erstattes med ett medlem fra denne kommunen.

§ 28 d. *Parlamentarisk styreform*

Der en av deltakerne har parlamentarisk styreform, trer rådet i administrasjonssjefens sted i forhold til §§ 28 b og 28 c.

§ 28 e. *Samarbeidsavtalen*

1. For et vertskommunesamarbeid skal det opprettes en skriftlig samarbeidsavtale. Avtalen vedtas av kommunestyret eller fylkestinget selv. Endringer i avtalen som gjelder forhold som omtalt i nr. 2 og 3, skal skje på samme måte.
2. Samarbeidsavtalen skal inneholde bestemmelser om:
  - a) angivelse av deltakerne og hvilken av disse som er vertskommunen,
  - b) hvilke oppgaver og hvilken avgjørelsesmyndighet som skal legges til vertskommunen,
  - c) tidspunkt for overføring av oppgaver og avgjørelsesmyndighet,
  - d) underretning til deltakerne om vedtak som treffes i vertskommunen,
  - e) det økonomiske oppgjøret mellom samarbeidskommunene og vertskommunen,
  - f) nærmere regler for uttreden og avvikling av samarbeidet,
  - g) annet som etter lov krever avtale.
3. I avtale om vertskommunesamarbeid med felles nemnd skal avtalen også inneholde bestemmelser om antall representanter i nemnda fra den enkelte deltaker.
4. I et vertskommunesamarbeid mellom kommuner skal vertskommunen orientere fylkesmannen om etableringen av samarbeidet. I et vertskommunesamarbeid mellom fylkeskommuner skal vertskommunen orientere departementet om etableringen av samarbeidet.

§ 28 f. *Klage ved administrativt vertskommunesamarbeid*

1. Når en vertskommune fatter vedtak som kan påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, er den kommunen som har delegert myndigheten, klageinstans. Vedkommende statlige organ er likevel klageinstans når vedtak er truffet i henhold til myndighet delegert fra et statlig organ.
2. Når vertskommunen fatter vedtak som kan påklages etter lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 2-4, gjelder de særskilte klagereglene i den bestemmelsen.

3. Administrasjonen i vertskommunen er underinstans etter forvaltningsloven § 33 annet ledd ved behandling av klager etter nr. 1 eller 2. Det samme gjelder der det i lov er fastsatt at et statlig organ er klageinstans.
4. Klageinstansen har ikke omgjøringsrett etter forvaltningsloven § 35 annet og tredje ledd. Statlige klageinstanser kan likevel oppheve vedtak som må anses ugyldige.
5. Bestemmelsene i nr. 1, 3 og 4 gjelder tilsvarende for vertskommunesamarbeid mellom fylkeskommuner.

§ 28 g. *Klage ved vertskommunesamarbeid med felles nemn*

1. Når det i et vertskommunesamarbeid med felles nemnd treffes vedtak som kan påklages etter forvaltningsloven § 28 første ledd, er klageinstansen en eller flere særskilte klagenemnder oppnevnt av kommunestyrene i deltakerkommunene. Vedkommende statlige organ er likevel klageinstans når vedtak er truffet i henhold til myndighet delegert fra et statlig organ.
2. Når det i et vertskommunesamarbeid med felles nemnd treffes vedtak som kan påklages etter lov 19. november 1982 nr. 66 om helsetjenesten i kommunene § 2-4, gjelder de særskilte klagereglene i den bestemmelsen. Klageinstansen er likevel én særskilt klagenemnd oppnevnt av kommunestyrene i deltakerkommunene.
3. Hver av deltakerkommunene skal være representert i klagenemnd oppnevnt etter nr. 1 eller 2. Klagenemnda velger selv sin leder og nestleder. For øvrig gjelder bestemmelsene om faste utvalg så langt de passer.
4. Dersom representasjonskravet i nr. 3 fører til at klagenemnd etter nr. 2 får flere enn fem medlemmer, skal antallet medlemmer reduseres til fem på følgende måte: Det antall medlemmer av klagenemnda som overstiger fem, skal ved loddretkning skytes ut av nemnda. Dersom denne fremgangsmåten fører til at en deltakerkommune ikke blir representert i klagenemnda ved behandling av saker delegert fra vedkommende kommune, skal det skytes ut ytterligere ett medlem som erstattes med ett medlem fra denne kommunen.
5. Den felles nemnda er underinstans etter forvaltningsloven § 33 annet ledd ved behandling av klager etter nr. 1 og 2. Det samme gjelder der det i lov er fastsatt at statlig organ er klageinstans.
6. Klageinstansen har ikke omgjøringsrett etter forvaltningsloven § 35 annet og tredje ledd. Statlige klageinstanser kan likevel oppheve vedtak som må anses ugyldige.
7. Bestemmelsene i nr. 1, 3, 5 og 6 gjelder tilsvarende for vertskommunesamarbeid mellom fylkeskommuner.

§ 28 h. *Lovlighetskontroll*

1. Avgjørelser truffet av vertskommunens organer på vegne av en samarbeidskommune kan av tre eller flere

- medlemmer i samarbeidskommunens kommunestyre bringes inn for departementet til kontroll av avgjørelsens lovlighet etter § 59.
2. Medlemmer av kommunestyret i vertskommunen kan ikke kreve slik kontroll av avgjørelser truffet av vertskommunens organer på vegne av en samarbeidskommune.
  3. Bestemmelsen gjelder tilsvarende for vertskommunesamarbeid mellom fylkeskommuner.

§ 28 i. *Oppløsning og uttreden*

1. Dersom deltakerne er enige om det, kan samarbeidet oppløses med øyeblikkelig virkning.
2. Den enkelte deltaker kan med ett års varsel si opp sitt deltakerforhold i et vertskommunesamarbeid. Annen oppsigelsesfrist kan avtales.

§ 28 j. *Kontrollutvalgets myndighet i vertskommune*

Vertskommunens kontrollutvalg har myndighet etter § 77 nr. 1 uten hensyn til at kommunestyret i vertskommunen har begrenset myndighet etter § 28 b nr. 4 og § 28 c nr. 6.

§ 28 k. *Statlig tilsyn med vertskommune*

1. Der en samarbeidskommune har overlatt utførelsen av lovpålagte oppgaver til en vertskommune, skal statlige tilsynsetater rette pålegg eller andre sanksjoner til vertskommunen. Vertskommunen er ansvarlig for at pålegg eller andre sanksjoner etterkommes.
2. Der en oppgave er delegert til vertskommunen, har statlige tilsynsetater rett til innsyn i vertskommunens saksdokumenter, og kan kreve at vertskommunens organer, folkevalgte og ansatte uten hinder av taushetsplikt gir de opplysninger og meldinger som er nødvendige for at tilsynsorganet kan utføre tilsyn. Tilsynet kan også kreve adgang til alle vertskommunens institusjoner, lokaler og anlegg som er nødvendige for at tilsynet kan utføre tilsyn.
3. Bestemmelsen i nr. 1 og 2 gjelder tilsvarende for vertskommunesamarbeid mellom fylkeskommuner.

II

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Departementet kan i forskrift fastsette nærmere overgangsregler.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Presidenten: Det voteres over lovens overskrift og loven i sin helhet.

V o t e r i n g :

Lovens overskrift og loven i sin helhet ble enstemmig bifalt.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

Votering i sak nr. 3

Komiteen hadde innstilt til Odelstinget å gjøre slikt vedtak til

I o v

om endringer i lov 25. september 1992 nr. 107
om kommuner og fylkeskommuner m.m.
(statleg tilsyn med kommunesektoren)

I

I lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner (kommuneloven) gjøres følgende endringer:

Overskriften til kapittel 10 skal lyde:

Kapittel 10. *Lovlighetskontroll. Statlig godkjenning av økonomiske forpliktelser*

Nytt kapittel 10 A skal lyde:

Kapittel 10 A. Statlig tilsyn med kommunen eller fylkeskommunen.

§ 60 a. *Kapitlets virkeområde*

Statlig tilsyn med kommunens eller fylkeskommunens oppfyllelse av plikter pålagt i eller i medhold av lov skjer etter reglene i dette kapittel når ikke annet følger av lovvingningen ellers.

Reglene i dette kapittel er avgrenset til tilsyn med plikter som bare er pålagt kommunene eller fylkeskommunene. Bestemmelsen i § 60 e gjelder likevel for alt statlig tilsyn rettet mot en kommune eller fylkeskommune.

§ 60 b. *Lovlighetstilsyn*

Fylkesmannen kan føre tilsyn med lovligheten av kommunens eller fylkeskommunens oppfyllelse av plikter pålagt i eller i medhold av lov der departementet i lov er gitt myndighet til å føre tilsyn.

§ 60 c. *Innsyn*

Som tilsynsmyndighet etter dette kapitlet, kan fylkesmannen kreve at kommunen eller fylkeskommunen gir opplysninger om enkeltsaker eller sider av kommunens eller fylkeskommunens virksomhet. Fylkesmannen har rett til innsyn i alle kommunale og fylkeskommunale saksdokumenter og kan kreve at kommunale eller fylkeskommunale organer, folkevalgte og ansatte uten hinder av taushetsplikt gir de opplysninger og meldinger som er nødvendige for at fylkesmannen kan utføre tilsyn i henhold til dette kapitlet. Fylkesmannen kan også kreve adgang til alle kommunale eller fylkeskommunale institusjoner, lokaler og anlegg som er nødvendig for at fylkesmannen kan utføre tilsyn i henhold til dette kapitlet.

Første ledd gjelder tilsvarende overfor andre egne rettssubjekter som utfører kommunale eller fylkeskommunale oppgaver for kommuner eller fylkeskommuner.

§ 60 d. Pålegg

Fylkesmannen kan gi pålegg til kommunen eller fylkeskommunen om å rette forhold som er i strid med de bestemmelser fylkesmannen fører tilsyn med etter § 60 b.

Før pålegg benyttes, skal kommunen eller fylkeskommunen gis en rimelig frist til å rette forholdet.

Før fylkesmannen eller annen statlig tilsynsetat vedtar pålegg eller andre sanksjoner mot en kommune eller en fylkeskommune skal tilsynsetaten vurdere de virkninger disse kan ha for kommunens eller fylkeskommunens øvrige virksomhet.

Reglene i forvaltningsloven kapittel IV, V, VI samt §§ 41 og 42 gjelder tilsvarende for saker om pålegg etter denne bestemmelsen.

§ 60 e. Samordning av tilsynsvirksomheten

Fylkesmannen samordner praktiske sider og bruk av reaksjoner ved statlig tilsyn rettet mot kommunen eller fylkeskommunen.

Alle tilsynsetater skal underrette fylkesmannen om tilsynsplaner og om varsel om pålegg eller andre sanksjoner med vesentlige virkninger for kommunen eller fylkeskommunen. Tilsynsetater som er utpekt som koordinerende myndighet for tilsyn, skal underrette fylkesmannen om koordinert tilsynsplan.

Før pålegg eller andre sanksjoner med vesentlige virkninger for kommunen eller fylkeskommunen vedtas, skal tilsynsetaten så langt det er mulig ha dialog med kommunen eller fylkeskommunen om sanksjonene og kommunens eller fylkeskommunens oppfølging. Kommunen eller fylkeskommunen plikter å delta i dialogen.

II

I lov 17. juli 1925 nr. 11 om Svalbard skal § 43 lyde:

Kommuneloven §§ 59 om lovlighetskontroll, 60 om statlig kontroll og godkjenning av økonomiske forpliktelser, samt kapittel 10 A Statlig tilsyn med kommunen eller fylkeskommunen får tilsvarende anvendelse for Longyearbyen lokalstyre.

III

Loven trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Presidenten: Det voterer over lovens overskrift og loven i sin helhet.

V o t e r i n g :

Lovens overskrift og loven i sin helhet ble enstemmig bifalt.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

Votering i sak nr. 4

Komiteen hadde innstilt til Odelstinget å gjøre slikt vedtak til

I o v

om endringer i lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apoteketaten mv.

I

I lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apoteketaten vert det gjort følgende endringer:

Lovas tittel skal lyde:

Lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apotekvirksomhet mv.

§ 1 første ledd innleiinga skal lyde:

Pensjonsordning for *apotekvirksomhet mv.* omfatter med de unntak som følger av denne lov:

§ 3 nr. 1 første ledd skal lyde:

Som pensjongivende tjenestetid reknes tjeneste som nevnt i § 1, jfr. § 2, etter at pensjonsordningen er satt i verk, og som det er betalt pensjonspremie for, og den tid tjenesten er avbrudt på grunn av pliktig militærtjeneste eller liknende annen verneteneste.

§ 4 andre ledd skal lyde:

Som pensjongivende tjenestetid regnes likevel den tiden et medlem har permisjon uten lønn eller på annen måte midlertidig har fratrudd sin stilling, og hvor det i tariffavtale som styret har akseptert, er bestemt at tiden skal regnes som pensjongivende.

§ 5 første og andre ledd skal lyde:

Medlemmets pensjonsgrunnlag er den faste arbeidsinntekt for det arbeidsforhold som gir rett til medlemskap i pensjonsordningen. Styret kan bestemme at også annen arbeidsinntekt i tilknytning til arbeidsforholdet skal regnes med i pensjonsgrunnlaget. Styret fastsetter pensjonsgrunnlaget for apotekere som både har konsesjon til drift av apotek (driftskonsesjon) og konsesjon til eierskap (apotekskonsesjon).

Den pensjongivende inntekt begrenses til 10 ganger folketrygdens grunnbeløp.

§ 6 skal lyde:

Enhver som går inn under § 1 har rett og plikt til å fratre tjenesten ved nådd aldersgrense.

Aldersgrensen er 70 år.

§ 7 nr. 1 fjerde punktum skal lyde:

Rett til alderspensjon etter fylte 65 år har også arbeidstaker som har fratrudd med avtalefestet pensjon etter lov om avtalefestet pensjon for arbeidstakere med rett til medlemskap i Pensjonsordning for *apotekvirksomhet mv.*

§ 7 nr. 2 første punktum skal lyde:

Medlem som fratrer sin stilling etter minst tre års tjenestetid uten rett til straks å få pensjon etter denne loven eller etter lov av 1. juli 1994 nr. 49 om avtalefestet pensjon for arbeidstakere med rett til medlemskap i Pensjonsordning for *apotekvirksomhet mv.*, har rett til oppsatt alderspensjon fra aldersgrensen, eller fra det tidspunkt han blir tilstått alderspensjon fra folketrygden.

§ 9 første ledd skal lyde:

Alderspensjonen løper fra den første dag i måneden etter at *arbeidsforholdet* opphører.

§ 9 tredje ledd andre punktum skal lyde:

Dette gjelder også når den avdøde mottok pensjon etter lov av 1. juli 1994 nr. 49 om avtalefestet pensjon for arbeidstakere med rett til medlemskap i Pensjonsordning for *apotekvirksomhet mv.*

§ 20 første ledd andre punktum vert oppheva.

§ 25 vert oppheva.

§ 29 nr. 2 skal lyde:

Den årlige premie fastsettes av departementet i prosent av pensjonsgrunnlaget, jfr. § 5. *Departementet kan dele inn medlemmene eller virksomhetene i ulike premiegrupper. Før premien fastsettes, skal styret gi sin innstilling.*

Fordelingen av premien mellom arbeidsgiver og arbeidstaker fastsettes av departementet etter at deres *arbeidsgiver- og arbeidstakerorganisasjoner* har hatt *anledning* til å uttale seg. *Før fordelingen av premien fastsettes, skal styret gi sin innstilling.*

§ 30 første ledd skal lyde:

Pensjonsordningen administreres gjennom Statens Pensjonskasse.

§ 30 andre ledd første punktum skal lyde:

Pensjonsordningen ledes av et styre bestående av den administrerende direktør i Statens Pensjonskasse, som er *leder* i styret, og fire andre medlemmer som med personlige varamenn oppnevnes av departementet for fire år om gangen etter innstilling fra medlemmenes *arbeidsgiver- og arbeidstakerorganisasjoner*.

§ 34 tredje ledd skal lyde:

Hvis arbeidstakernes tariffmessige lønninger eller *folketrygdens grunnbeløp endres*, kan pensjonsordningens styre – i den utstrekning pensjonsordningens økonomi tillater det – treffe bestemmelse om at pensjonene skal reguleres tilsvarende. *Hvis hensynet* til pensjonsordningens økonomi gjør det nødvendig, kan pensjonene igjen settes ned til de beløp de utgjorde før de *siste gang* ble forhøyet etter bestemmelsene i foregående punktum.

II

I lov 1. juli 1994 nr. 49 om avtalefestet pensjon for arbeidstakere med rett til medlemskap i Pensjonsordning for apoteketaten vert det gjort følgende endringer:

Lovas tittel skal lyde:

Lov 1. juli 1994 nr. 49 om avtalefestet pensjon for arbeidstakere med rett til medlemskap i Pensjonsordning for *apotekvirksomhet mv.*

§ 1 skal lyde:

Loven gjelder for arbeidstakere i stilling som gir rett til medlemskap i Pensjonsordning for *apotekvirksomhet mv.*

§ 2 skal lyde:

Arbeidstakere som fratrer sin stilling etter fylte 62 år, har rett til pensjon etter denne lov når det er bestemt i tariffavtale *som styret i pensjonsordningen har akseptert*. Loven gjelder for pensjon som ytes fram til arbeidstakeren ved fylte 65 år kan tilstås alderspensjon etter lov om pensjonsordning for *apotekvirksomhet mv.*, § 7 nr. 1 fjerde punktum.

§ 3 første punktum skal lyde:

Pensjonen beregnes etter tariffavtale *som styret i pensjonsordningen har akseptert*, og i samsvar med bestemmelsene i lov av 23. desember 1988 nr. 110 om statstilskudd til ordninger for avtalefestet pensjon § 2.

III

Iverksettjings- og overgangsreglar

1. Endringane i lov 26. juni 1953 nr. 11 om pensjonsordning for apoteketaten gjeld frå den tid Kongen fastset. Endringa i § 5 gjeld arbeidstakarar som etter lovendringa er i stilling med rett til medlemskap. Pensjonistar er ikkje omfatta. Heller ikkje dei som før lovendringa har gått ut av pensjonsordninga, slik at dei ikkje lenger er vanlege medlemmer, er omfatta. Føresegna om endring i aldersgrensa i § 6 nytt andre ledd gjeld ikkje for dei som har mindre enn 10 år att til aldersgrensa og som ikkje ønskjer å vere omfatta av den nye aldersgrensa.
2. Endringane i lov 1. juli 1994 nr. 49 om avtalefestet pensjon for arbeidstakere med rett til medlemskap i Pensjonsordning for apoteketaten gjeld frå den tid Kongen fastset.

V o t e r i n g :

Komiteens innstilling ble enstemmig bifalt.

Presidenten: Det voteres over lovens overskrift og loven i sin helhet.

V o t e r i n g :

Lovens overskrift og loven i sin helhet ble enstemmig bifalt.

Presidenten: Lovvedtaket vil bli sendt Lagtinget.

S a k n r . 5

Referat

1. (12) Lagtingets presidentskap melder at Lagtinget har antatt Odelstingets vedtak til
    1. lov om endringer i lov 1. april 2005 nr. 15 om universiteter og høyskoler (Besl. O. nr. 1 (2006-2007))
    2. lov om endringer i barnevernloven og sosialtjenesteloven mv. (saksbehandlingsregler for fylkesnemndene for barnevern og sosiale saker mv.) (Besl. O. nr. 2 (2006-2007))
    3. lov om endringer i lov 4. juni 1993 nr. 58 om allmenngjøring av tariffavtaler m.v. og lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) (Besl. O. nr. 3 (2006-2007))
    4. lov om endringer i arbeidsmiljøloven (varslings) (Besl. O. nr. 4 (2006-2007))
    5. lov om endringer i lov 25. september 1992 nr. 107 om kommuner og fylkeskommuner m.m. (komitémodell, avtalevalg m.m.) (Besl. O. nr. 5 (2006-2007))
    6. lov om endring i veglov 21. juni 1963 nr. 23 (Besl. O. nr. 6 (2006-2007))
    7. lov om endringer i jordlova mv. (Besl. O. nr. 7 (2006-2007))
      - og at lovvedtakene er sendt Kongen.
  2. (13) Statsministerens kontor melder at
    1. lov om endringer i lov 4. juni 1993 nr. 58 om allmenngjøring av tariffavtaler m.v. og lov 24. juni 1988 nr. 64 om utlendingers adgang til riket og deres opphold her (utlendingsloven) (Besl. O. nr. 3 (2006-2007))
      - er sanksjonert under 24. november 2006
    - Enst.: Nr. 1 og 2 vedlegges protokollen.
    3. (14) Lov om endringer i lov 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier mv. (avgift til tiltak mot pengespillproblemer (Ot.prp. nr. 7 (2006-2007))
      - Enst.: Sendes familie- og kulturkomiteen.
    4. (15) Lov om endring i vegtrafikklov 18. juni 1965 nr. 4 (gjennomføring av Europaparlaments- og rådsdirektiv 2003/59/EF av 15. juli 2003 om grunnleggende kvalifikasjons- og etterutdanningskrav for førere av visse kjøretøyer som benyttes til person- eller godstransport) (Ot.prp. nr. 8 (2006-2007))
    5. (16) Lov om endringer i lov 11. juni 1993 nr. 101 om luftfart (luftfartsloven) (nye regler om håndhevelse av passasjerrettigheter og om beregning og tilsyn med luftfartsavgifter) (Ot.prp. nr. 9 (2006-2007))
    6. (17) Lov om endring i lov 10. desember 2004 nr. 82 om internasjonal jernbanetraffikk og om samtykke til at Norge tiltrer Protokoll av 3. juni 1999 om endring av Overenskomst om internasjonal jernbanetraffikk (COTIF) av 9. mai 1980 (COTIF-loven) samt om Stortingets samtykke til at Norge tar forbehold mot visse bilag i overenskomsten (Ot.prp. nr. 10 (2006-2007))
      - Enst.: Nr. 4–6 sendes transport- og kommunikasjonskomiteen.
- Presidenten:** Dermed er dagens kart ferdigbehandlet. Forlanger noen ordet i henhold til forretningsordenens § 37 a før møtet heves? – Møtet er hevet.

Møtet hevet kl. 15.47.
